



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-238/22-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te višeg sudskog savjetnika specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Borisa Sesara iz Zagreba, _____ kojeg zastupa Ana Glowatzky Sesar, odvjetnica iz Zagreba, Ksaverska cesta 35a, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/3, radi sukoba interesa, na sjednici vijeća održanoj 15. veljače 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se zahtjev tužitelja za poništenje Odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa broj: 711-I-2126-P-287/22-10-23 od 9. rujna 2022. godine.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Odlukom tuženika broj: 711-I-2126-P-287/22-10-23 od 9. rujna 2022. godine utvrđeno je da je: "Primanjem naknade za korištenje privatnog automobila u službene i privatne svrhe, određene u mjesečnom paušalnom iznosu od 8.825,07 kn, kao zbroj prosječnog mjesečnog troška najma vozila, prosječnog mjesečnog troška primitka u naravi za korištenje službenih vozila 24 sata na dan i prosječnih mjesečnih ostalih troškova korištenja službenih vozila 24 sata na dan, u razdoblju od 1. siječnja 2022. do 1. kolovoza 2022., obveznik Boris Sesar, član uprave trgovačkog društva Zagrebački holding d.o.o. počinio povredu članka 7. točke d) ZSSI-a" (točka I.), pa mu se za tu povredu izriče novčana sankcija u iznosu od 8.000,00 kn (točka II.).

2. Osporenu odluku tužitelj pobija tužbom zbog povrede Zakona o sprječavanju sukoba interesa, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede postupka. U tužbi navodi, u bitnom, da članak 7. točka d) ZSSI propisuje da je obveznicima zabranjeno primati dodatnu naknadu za poslove obnašanja javnih dužnosti, a da se naknada koju je tužitelj primao za korištenje privatnog automobila u službene svrhe ne može smatrati naknadom za obavljanje poslova u okviru javne dužnosti. Stoga smatra da je došlo do povrede navedene zakonske odredbe. Osporava da bi počinio povredu koja mu je utvrđena pobijanom odlukom te osporava da bi bio obveznik plaćanja izrečene

novčane kazne. Ovo obrazlaže time što je zaposlen u Zagrebačkom holdingu koji u svojim internim aktima propisuje na koji način se isplaćuje naknada članovima uprave ukoliko privatni automobil koriste u službene svrhe, a koja visina naknade je jednaka onoj visini koja je isplaćivana tužitelju. Posebno ističe da mu je izvršen obračun naknade na način da se uzela u obzir cijena najma vozila srednje klase iako bi imao pravo na cijenu najma vozila više klase, kojim činom je tužitelj stavljen u nepovoljniji položaj od onog na koji bi imao pravo na temelju Pravilnika o načinu i uvjetima korištenja službenih osobnih vozila Zagrebačkog holdinga d.o.o., a koja su mu priznata Dodatkom ugovora od 31. siječnja 2022. godine. Također smatra da osporavanom odlukom nije obrazloženo postojanje sukoba interesa definiranog odredbom članka 2. ZSSI, odnosno da nije obrazloženo na koji način odluka društva kojom je odobreno korištenje privatnog automobila u službene svrhe tužiteljev privatni interes stavlja ispred javnog. Prigovara pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju jer nije primao naknadu od 8.825,07 kn budući da se radi o bruto iznosu pa mu se navedeni iznos ne može stavljati na teret. Dodatno ističe da je izreka pobijane Odluke u suprotnosti s obrazloženjem jer i sam tuženik navodi u obrazloženju da obveznici mogu pored plaće za obnašanje dužnosti primati naknade stvarnih troškova nastalih u obnašanju javnih dužnosti u koje troškove, smatra tužitelj, ulaze i troškovi korištenja privatnog automobila u službene svrhe. Tužitelj nadalje ističe da je prije pokretanja postupka od tuženika zatražio mišljenje o spornom primanju te da je nakon primitka mišljenja sam zatražio ukidanje isplate s danom 1. kolovoza 2022. godine. Slijedom navedenog smatra da su bile ispunjene pretpostavke za obustavu postupka, odnosno da je tuženik bio dužan primijeniti odredbe članka 48. stavka 1. i članka 49. ZSSI-a te tužitelju izreći opomenu, jer za izricanje novčane sankcije nisu bili ispunjeni zakonski uvjeti. Predlaže Sudu da poništi odluku tuženika uz naknadu troška upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava osnovanost tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva iz razloga navedenih u obrazloženju osporene odluke koje iscrpno ponavlja. U odnosu na tužbeni prigovor da tužitelj nije osobno odgovaran tuženik ističe da su odredbama ZSSI-a propisani obveznici postupanja prema odredbama toga Zakona, obveze koje za iste proizlaze iz obnašanja javne dužnosti te sankcije koje se istim obveznicima mogu izreći za povredu odredbi ZSSI-a. Tuženik upućuje na članak 6. stavak 2. i članak 7. Zakona o sprječavanju sukoba interesa te navodi da primanja dodatne naknade koja bi bila propisana općim ili pojedinačnim aktima trgovačkog društva ne mogu derogirati primjenu kongentnih odredbi Zakona o sprječavanju sukoba interesa u odnosu na obveze obveznika toga Zakona niti se Zakona o sprječavanju sukoba interesa utvrđuje odgovornost pravne osobe za usklađivanje akata s odredbama ZSSI-a. Ako je za obveznike ZSSI-a pravo na pojedinu naknadu propisano aktima trgovačkog društva osobna je odgovornost obveznika, prije konzumacije toga prava, utvrditi radi li se o dopuštenoj naknadi u smislu odredbi ZSSI-a. U konkretnom slučaju tužitelj je po zaprimanju mišljenja tuženika od 8. srpnja 2022. podnio tijelima trgovačkog društva zahtjev za ukidanje sporne naknade te je ista potom i ukinuta iz čega proizlazi da se radilo o pravu kojim je tužitelj mogao slobodno raspolagati. Uz navedeno tuženik napominje da je u postupku donošenja pobijane odluke utvrđeno da su odredbe Dodatka ugovora o pravima i obvezama člana uprave i Ugovora o radu od 31. siječnja 2022. kojima je određeno da obveznik sam odlučuje hoće li imati na raspolaganju službeni automobil 24 sata dnevno ili ostvarivati pravo na naknadu za korištenje privatnog vozila u

službene svrhe 24 sata dnevno, u suprotnost s odredbama Pravilnika o načinu i uvjetima korištenja službenih osobnih vozila Zagrebačkog holdinga d.o.o. budući da je prema istom jedan od uvjeta korištenja privatnog osobnog vozila u službene svrhe nemogućnost raspolaganja službenim vozilom, a za takvo korištenje obavezno je vođenje evidencije sukladno kojoj se naknada i isplaćuje to jest uzimaju se u obzir stvarni troškovi korištenja privatnog vozila. Odgovarajući na tužiteljev prigovor da nije prije donošenja pobijane odluke utvrdio niti obrazložio na koji je način tužitelj stavio svoj privatni interes ispred javnog tuženik ističe kako je tužitelj primitkom naknade korištenja privatnog vozila u službene svrhe i privatne svrhe u određenom paušalnom iznosu, koji nije utvrđen u visini troškova koji su tužitelju stvarno nastali u obnašanju javne dužnosti, počinio povredu odredbe članka 7. točke d) ZSSI-a kojom je obveznicima toga Zakona izričito zabranjeno primiti dodatne naknade za poslove obnašanja javne dužnosti. U odnosu na utvrđenja Dopune Smjernice o zabrani primitka dodatne naknade broj: 711-1-518-R/34-22-02-18 od 12. travnja 2022. na koje se tužitelj poziva, tuženik upućuje na točku 3. ovog odgovora na tužbu i distinkciju koju je obrazložio u odnosu na uvjete za primitak naknade za korištenje privatnog vozila odnosno o tome radi li se o stvarnim troškovima ili o paušalu. Što se tiče prigovora tužitelja o nepravilno utvrđenom činjeničnog stanju budući da je primao naknadu u neto, a ne u bruto iznosu navodi da je prema očitovanju trgovačkog društva Zagrebački holding d.o.o. od 30. lipnja 2022. godine, a koja utvrđenja tužitelj nije osporavao, bruto iznos naknade utvrđen na temelju izračuna prosječnih mjesečnih troškova službenih vozila koje koriste članovi uprave, a koji izračun uključuje prosječni mjesečni trošak najma vozila, prosječni mjesečni trošak primitka u naravi za korištenje službenih vozila 24 sata na dan te prosječne mjesečne ostale troškove korištenja službenih vozila 24 sata na dan na koje imaju pravo članovi uprave. Iz navedenog je razvidno da iznos od 8.825,07 kn ne predstavlja izračun stvarnih troškova korištenja privatnog automobila niti je u postupku utvrđeno da su tužitelju u spornom razdoblju ikada izračunati stvarni troškovi korištenja privatnog vozila utemeljeni na stanju brojila kilometra/sat, dnevnoj i mjesečnoj evidenciji kako je to propisano člancima 17. i 17a Pravilnika o načinu i uvjetima korištenja službenih osobnih vozila Zagrebačkog holdinga d.o.o. te korištenju privatnih osobnih vozila u službene svrhe slijedom čega se povreda odredbe članka 7. točka d) ZSSI-a sastoji upravo u primitku fiksne paušalne naknade. Što se tiče prigovora tužitelja da je nakon zatraženog mišljenja od tuženika zatražio ukidanje isplate naknade slijedom čega smatra da je tuženik bio dužan, temeljem članka 48. stavka 2. ZSSI-a, obustaviti postupak odnosno, ako je smatrao da je postupak potrebno nastaviti da je bio dužan primijeniti članak 48. stavak 1. i članak 49. ZSSI-a i obvezniku izrići opomenu, tuženik ističe da institut davanja mišljenja iz članka 8. stavka 3. i 4. ZSSI-a predstavlja zauzimanje stava za pro futuro situacije, a ne za one tekuće, pri čemu davanje mišljenja tuženika ne može ekskulpirati obveznike od počinjenih povreda odredbi ZSSI-a. Sukladno tome mišljenje tuženika od 8. srpnja 2022. nije moglo sadržavati nalog iz članka 48. stavka 2. ZSSI-a niti se istim mišljenjem mogla utvrđivati povreda odredbi ZSSI-a. Tuženik napominje da sukladno članku 48. stavku 2. ZSSI-a povjerenstvo može tijekom postupka naložiti obvezniku da otkloni uzroke postojanja sukoba interesa ako je primjereno naravi povrede iz čega proizlazi da se radi o dispozitivnoj pravnoj normi te da stoga ne proizlazi obveza tuženika u svakom postupku utvrđivanja postojanja sukoba interesa nalagati obveznicima otklanjanje uzroka postojanja sukoba interesa kako pogrešno smatra tužitelj. Tuženik je u

postupku utvrđivanja postojanja sukoba interesa tužitelja pozvao zaključkom od 7. srpnja 2022. da dostavi očitovanje o činjeničnim utvrđenjima iz spomenutog zaključka, a posebno ga je pozvao da se očituje je li privatno vozilo koje koristi u službene svrhe u njegovu vlasništvu, te ako nije po kojoj osnovi ga koristi kao i da dostavi dokaz o vlasništvu/korištenju predmetnog vozila. Uzimajući u obzir ranija utvrđenja kao i očitovanja obveznika tuženik je utvrdio da je tužitelj povrijedio odredbu članka 7. točke d) ZSSI-a kojom je propisano jedno od zabranjenih djelovanja obveznika toga Zakona imajući u vidu da je primao nedopuštenu paušalnu naknadu koja nije utemeljena na stvarno nastalim troškovima i to u razdoblju od sedam mjeseci, slijedom čega je tuženik smatrao primjerenim tužitelju izreći novčanu sankciju. Tuženik je prilikom odmjeravanja visine novčane sankcije uzeo u obzir i okolnosti na koje upućuje tužitelj tj. činjenicu da je tužitelj po zaprimanju mišljenja tuženika od 8. srpnja 2022. podnio, 27. srpnja 2022., zahtjev za ukidanje sporne naknade povodom čega je ista i ukinuta s danom 1. kolovoza 2022. godine. Uz navedeno tuženik je uvažio i činjenicu da se u konkretnom slučaju radi o osobi koja je stupanjem na snagu ZSSI-a 25. prosinca 2021. po prvi put postala obveznik navedenog Zakona. Sukladno navedenom tuženik je smatrao primjerenim izreći novčanu sankciju u iznosu od 8.000,00 kn za opisanu povredu ZSSI-a, a što s obzirom na propisani raspon za izricanje novčane sankcije (od 4.000,00 do 40.000,00 kn) predstavlja blažu novčanu sankciju. Predlaže Sudu da odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Odlučujući o zakonitosti osporene odluke u granicama tužbenog zahtjeva pri čemu sud, sukladno članku 31. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. - dalje: ZUS) nije vezan razlozima tužbe, ovaj Sud je ocijenio da tuženik nije povrijedio zakon donošenjem osporene odluke, a za odluku je dao valjano i iscrpno obrazloženje, odnosno, naveo je razloge koji su utemeljeni na podacima spisa predmeta te na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

6. U ocjeni zakonitosti osporenog rješenja Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kao i očitovanja svih strana u upravnosudskom sporu, te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno članku 55. stavku 3. ZUS-a, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz podataka spisa predmeta, kao i obrazloženja osporene odluke, proizlazi da je tužitelj kao član uprave Zagrebačkog holdinga d.o.o. koristio privatni automobil u službene i privatne svrhe za što je primao mjesečnu naknadu u paušalnom iznosu od 8.825,07 kuna.

8. Pravilnikom o načinu i uvjetima korištenja službenih osobnih vozila Zagrebačkog holdinga d.o.o., te korištenju privatnih osobnih vozila u službene svrhe, koji je donijela Skupština Zagrebačkog holdinga 21. siječnja 2017. i Pravilnikom o izmjenama i dopunama tog Pravilnika od 2. listopada 2020. propisano je, u članku 17., da radnik kojem je odobreno korištenje privatnog osobnog vozila u službene svrhe ima pravo na naknadu troškova u iznosu neoporezive naknade za izdatke propisane važećim Pravilnikom o porezu na dohodak (stavak 2.).

8.1. Uvjeti za korištenje privatnog osobnog vozila u službene svrhe su, pored ostalih, da je radnik vlasnik privatnog osobnog vozila ili korisnik leasinga za isto, te da postoji pisani dokaz o nemogućnosti raspolaganja službenim vozilom (stavak 3.).

8.2. Izmjenom i dopunom citiranog Pravilnika od 2. listopada 2020. propisano je da se, iznimno, korisnicima I i II razine u koje spada i tužitelj, može priznati pravo na naknadu privatnog vozila u službene i privatne svrhe u visini od 2,00 kune po prijeđenom kilometru, s time da korištenje privatnog vozila u privatne svrhe predstavlja primitak u naravi, pri čemu se ta naknada ograničava do iznosa prosječnog mjesečnog iznosa troška plaće u naravi za korištenje službenog vozila od 0-24 sata u najmu ili vlasništvu društva za koji prosjek se uzima iz ugovora sa rent-a-car-om ili najam vozila za korisnike I i II razine za prethodna tri mjeseca (čl. 17.a).

9. U provedenom upravnom postupku je utvrđeno da je tužitelj u razdoblju od 1. siječnja 2022. primao naknadu za korištenje privatnog automobila u službene i privatne svrhe određene u paušalnom iznosu od 8.825,07 kuna, kao zbroj prosječnog mjesečnog troška najma vozila, prosječnog mjesečnog troška primitka u naravi za korištenje službenih vozila 24 sata na dan i prosječnih mjesečnih ostalih troškova korištenja službenih vozila 24 sata na dan, sve do ukidanja navedene naknade s danom 1. kolovoza 2022.

10. Prema odredbi članka 5. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ("Narodne novine", 143/21. – dalje: ZSSI) primanje obveznika je novčani primitak po bilo kojoj osnovi, osim naknade putnih troškova i drugih troškova za obnašanje javnih dužnosti (t. 1.); plaća obveznika je svaki novčani primitak za obnašanje javne dužnosti, osim naknade putnih i drugih troškova za obnašanje javne dužnosti (t. 2.).

10.1. Prema odredbi članka 7. ZSSI-a obveznicima je zabranjeno primiti dodatnu naknadu za poslove obnašanja službene dužnosti (t. d).

11. Prema ocjeni tuženika nije u suprotnosti s odredbama ZSSI-a da dužnosnik uz plaću za obnašanje javne dužnosti ostvaruje i novčani primitak u vidu naknade za korištenje privatnog automobila u službene svrhe, pri čemu iznos takve naknade mora odgovarati iznosu stvarnih troškova nastalih pri korištenju privatnog automobila koji su povezani s obnašanjem javne dužnosti. Zakonska odredba "naknada troškova za obnašanje javne dužnosti" podrazumijeva da je njihova visina koja se isplaćuje povezana s troškovima koji su doista nastali, a ne oni koji su unaprijed definirani, neovisno o tome jesu li uopće nastali i koja je njihova stvarna visina.

11.1. Elementi za određivanje iznosa naknade koju je tužitelj primao, uz prosječne mjesečne ostale troškove korištenja službenih vozila 24 sata na dan, uključivali su i prosječni mjesečni trošak najma vozila, kao i prosječni mjesečni trošak primitka u naravi za korištenje službenih vozila 24 sata na dan, odnosno trošak korištenja privatnog vozila u privatne svrhe, slijedom čega naknada koju je obveznik primao po osnovi korištenja privatnog vozila nije povezana sa stvarnim troškovima obnašanja dužnosti, nastalim u konkretnom mjesecu za koji bi bila isplaćivana, već je određena u fiksnom/paušalnom iznosu, pa ne može pretpostavljati njihovu kompenzaciju.

12. I prema shvaćanju ovoga Suda, obveznici ZSSI-a mogu pored plaće za dodatno obnašanje dužnosti primiti naknade stvarnih troškova nastalih u obnašanju javne dužnosti, dok ostvarivanje paušalno određenog iznosa uz plaću nije povezano sa stvarnim troškovima, te stoga predstavlja dodatnu naknadu za poslove obnašanja javne dužnosti. Naknada troškova korištenja privatnog vozila u službene i privatne svrhe u određenom paušalnom iznosu, kako je to utvrđeno u konkretnom slučaju, odnosno naknada koja nije utvrđena u visini troškova koji tužitelju stvarno nastaju u obnašanju dužnosti, predstavlja primitak dodatne naknade propisane člankom 7.

točkom d) ZSSI-a, za koju povredu se sukladno članku 48. ZSSI-a može izreći sankcija, opomena ili novčana kazna.

13. S obzirom da je tužitelj ostvarivao dodatnu naknadu tijekom razdoblja od sedam mjeseci u iznosu od 8.825,074 kuna bez da bi ista naknada na bilo koji način bila isplaćivana temeljem stvarno nastalih troškova korištenja privatnog automobila u navedenom razdoblju, tuženik je smatrao da je za utvrđenu povredu odredbi ZSSI-a potrebno izreći novčanu sankciju. Pri izricanju novčane sankcije tuženik je uzeo u obzir olakotno da se radi o osobi koja je stupanjem na snagu ZSSI-a po prvi puta postala obveznik navedenog Zakona, da je po zaprimanju mišljenja Povjerenstva od 8. srpnja 2022. podnio zahtjev za ukidanje naknade za korištenje privatnog automobila, koja je potom i ukinuta s danom 1. kolovoza 2022. Tuženik je smatra da je izrečena novčana sankcija u iznosu od 8.000,00 kuna primjerena opisanoj povredi odredbi ZSSI-a.

14. Imajući u vidu izloženo, prema ocjeni ovog Suda osporena se odluka temelji na pravilno i u potpunosti utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnom tumačenju mjerodavnih odredbi ZSSI-a, te je valjano i razložno obrazložena na način koji otklanja svaku sumnju u njezinu arbitrarnost, pa stoga tom odlukom nije povrijeđen zakon tužitelju na štetu.

15. Što se tiče prigovara tužitelja da nije osobno odgovoran za navedenu povredu i da nije obveznik plaćanja novčane kazne, valja tužitelja uputiti na načela djelovanja propisanih odredbom članka 6. ZSSI-a. Prema navedenim načelima obveznici u obnašanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano, čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti, te povjerenje građana (točka 1.); obveznici su osobno odgovorni za svoje djelovanje u obnašanju javnih dužnosti na koje su imenovani, odnosno izabrani prema tijelu ili građenima koji su ih imenovali ili izabrali (točka 2.); obveznici ne smiju koristiti javnu službu za osobni probitak (...) niti smiju biti niti u kakvom odnosu ovisnosti prema osobama koje bi mogle utjecati na njihovu objektivnost (točka 3.); građani imaju pravo biti upoznati s ponašanjem obveznika kao javne osobe, ako je u vezi s obnašanjem njihove dužnosti (točka 4.).

15.1. Iako se za nepridržavanje načela djelovanja, prema tumačenju zakonodavca, ne može više izreći sankcija, to ne znači da se tih načela dužnosnici ne trebaju pridržavati. Načela obnašanja javnih dužnosti su temelj za tumačenje ostalih odredbi Zakona o sprječavanju sukoba interesa, a osobna odgovornost za obnašanje javne dužnosti je jedno od temeljenih načela dobrog obnašanja dužnosti. Stoga nije osnovan tužbeni prigovor o osobnoj neodgovornosti za utvrđenu povredu i plaćanje izrečene sankcije.

16. Prigovor tužitelja da mu je plaćen najam vozila srednje klase, iako je imao pravo na obračun po cijeni najma vozila više klase, pa da je time stavljen u nepovoljniji položaj od onoga koji bi imao da je koristio službeni automobil Zagrebačkog holdinga, upućuje na totalno nepoznavanje ili nerazumijevanje svrhe i smisla odredbi ZSSI-a. Naime, taj Zakon ima za svrhu sprječavanje sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, sprečavanje privatnih utjecaja na donošenje odluka u obnašanju javnih dužnosti, jačanje integriteta, objektivnosti, nepristranosti i transparentnosti u obnašanju javnih dužnosti, te jačanje povjerenja građana u tijela javne vlasti (čl. 1.). U obnašanju javne dužnosti obveznici ne smiju svoj privatni interes stavljati ispred javnog. Sukob interesa postoji kada su privatni interesi obveznika u suprotnosti s javnim interesima (čl. 2.).

16.1. U konkretnom slučaju tužitelj je, obnašajući dužnost člana uprave Zagrebačkog holdinga d.o.o., tvrtke u vlasništvu Grada Zagreba (svih njegovih građana) obnašao javnu dužnost u smislu ZSSI-a. U obnašanju te javne dužnosti, tužitelj je imao pravo na plaću i primanja koja su u vezi s obnašanjem te javne dužnosti. Korištenje privatnog automobila u privatne svrhe, dakle svrhe koje nisu u vezi s obnašanjem javne dužnosti za koju dužnost tužitelja plaćaju svi građani Grada Zagreba, predstavlja ne samo ponašanje koje je u suprotnosti s odredbama ZSSI-a, jer je riječ o eklatantnom sukobu interesa – privatnog i javnog, nego je u ozbiljnom sukobu s moralnim vrijednostima kojih se u normalnom civiliziranom društvu trebaju pridržavati svi, a ponajprije osobe koje su u javnoj službi, što znači da su plaćeni novcem građana/poreznih obveznika.

17. Tužitelj je pored plaće za rad u obavljanju javne dužnosti imao pravo i na naknadu putnih i drugih stvarnih troškova nastalih u obnašanju te dužnosti, ali ne i troškova u paušalnom iznosu, niti za korištenje privatnog automobila u privatne svrhe.

18. Što se tiče prigovora da je tuženik bio dužan primijeniti odredbu članka 48. stavka 2. ZSSI-a i obustaviti postupak ili ga dovršiti izricanjem opomene iz članka 49. ZSSI-a, valja reći da niti taj prigovor nije osnovan. Naime, nisu bile ispunjene pretpostavke iz članka 48. stavka 2. ZSSI-a, a da su i bile, iz stipulacija navedene pravne norme proizlazi da Povjerenstvo može, a ne da mora to učiniti.

19. Imajući u vidu izloženo, prema ocjeni ovog Suda prigovori tužitelja izneseni u tužbi nisu osnovani niti odlučni, te stoga nisu utjecali na zakonitost osporenog rješenja.

20. Trebalo je stoga, temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci.

21. Odluka o trošku temelji se na članku 79. stavku 4. ZUS-a, jer tužitelj nije uspio u sporu.

U Zagrebu, 15. veljače 2023.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Mirjana Juričić

Dokument je elektronički potpisan:
Mirjana Juričić

Vrijeme potpisivanja:
01-03-2023
10:57:04

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#OC1156415448522D313336313333630303638
OU=Signature
S=Juričić
G=Mirjana
CN=Mirjana Juričić



Broj zapisa: **eb319-9a024**

Kontrolni broj: **0c61e-376c8-7e9ec**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirjana Juričić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.